

پیش بینی ضریب عکس العمل بستر خاک به روش درونیابی شبکه عصبی با تلفیق داده های ژئوتکنیکی موجود در شهر اراک

محمد حسین نجفی^{*}^۱، حامد بیطرфан^۲

۱- کارشناس ارشد مهندسی عمران ژئوتکنیک، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه گیلان، رشت، ایران

۲- کارشناس ارشد مهندسی عمران زلزله، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعت آب و برق (شهید عباسپور)، تهران، ایران

خلاصه

استفاده از مدول عکس العمل بستر خاک یکسان برای آنالیز و طراحی پی های گستردگی، شمع ها و دیگر موارد، یک فرض ساده کننده در جهت نمایش واکنش خاک بوده و می تواند مهندسین را به سمت طراحی و تحلیل های جهت دار سوق دهد. در این پژوهش، داده های حاصل از اجرای آزمون نفوذ استاندارد در سطح شهر اراک به منظور محاسبه KS، مورد استفاده قرار گرفته است. داده های مذبور، در نرم افزارهای NOVOSOPT و MATLAB بکار برده شد تا با استفاده از روش درونیابی شبکه عصبی که برگرفته از تحلیل های واقعی ذهن انسان می باشد، مقادیر ضریب عکس العمل بستر خاک برای آن دسته از نقاطی که هیچ گونه اطلاعات زمین شناختی بمنظور محاسبه این ضریب از آنها در دست نمی باشد، پیش بینی گردد. نتایج بدست آمده، نشانگر آن است که در صورت وجود بانک داده قابل اطمینان و کافی، می توان از روش مذبور در جهت محاسبه KS با میزان خطای قابل قبول بهره جست.

کلمات کلیدی: مدول عکس العمل بستر، مدل وینکلر، شبکه عصبی، درونیابی، آزمون نفوذ استاندارد.

۱. مقدمه

در حالت کلی، فروپاشی یک ساختمان، پل و یا یک سازه را می توان ناشی از گسیختگی اعضای اصلی باربر قائم (ستون های باربری که بار اصلی را در یک سازه متتحمل می شوند) دانست. بدین منظور می توان با در نظر گرفتن خاک به مانند یک سازه گسیختگی یا فروپاشی آن را ناشی از گسیختگی ذرات باربر خاک در نظر گرفت. از آنجا که بررسی استحکام یک سازه در مباحث مربوط به مهندسی سازه از اهمیت بسزایی برخوردار است، مباحثت کیفی زیربنایی نیز به منظور ارتقاء کیفیت زیرساخت یک سازه، بسیار حائز اهمیت می باشند. از آن جهت، ساخت یک بنا بر روی خاک نامساعد از لحاظ کیفی و دارای استحکام پایین، سازه را در طول عمر مفید خود با مشکل مواجه می سازد. تلاش های بسیار زیادی به منظور آگاهی از میزان مقاومت خاک زیر سازه انجام شده است. از این بین ساخت پی با اندازه های واقعی بر روی زمین و بارگذاری بر روی آن، بی شک تاکنون بهترین روش تعیین مقاومت زمین بوده است [۱]. بدین جهت، استفاده از پی های گستردگی در رده پی های سطحی، به عنوان راه حلی جهت انتقال نیروها از سازه نسبتا سنگین به بستر ضعیف بوده که هم اکنون نیز به طور فرآگیر در مهندسی عمران کاربرد دارد. اما با توجه به طبیعت ناهمگ و ناهمسان خاک و پیچیدگی موجود در رفتار غیرخطی این سازه، مشکلاتی در تعیین میزان صلابت و یا انعطاف پذیر بودن پی، اندرکنش سازه پی و خاک و همچنین تخمین و توزیع مناسب ضریب عکس العمل بستر وجود دارد که موجب ایجاد ناهمواری هایی